

[Lars M. Olsen.]

vi havde kunnet forhandle os til enighed her i tinget; dog, om en forhandling har der ikke været tale, den mulighed har ikke været givet fra de borgerlige partiers side. Det må derfor oprigtigt beklages, at der ikke hos oppositionen har vist sig trang til samarbejde ved dette ikke helt uvæsentlige lovforslags behandling.

Thorkil Kristensen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Axel Kristensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg i hans sted gøre nogle få bemærkninger.

Den lange tale, det ærede medlem hr. Lars M. Olsen nylig har holdt, har jo beskæftiget sig med mange ting. Det er dog ikke lykkedes for det ærede medlem at finde frem til det, som er det centrale i denne sag, nemlig at den lov, vi her beskæftiger os med, er givet under forudsætninger, som ikke længere er opfyldt. Da det ærede medlem i indledningen af sin tale sagde, at intet synes at være så kort som den menneskelige hukommelse, går jeg ud fra, at det er udtryk for en personlig erkendelse, og at han synes at have glemt det, som er hovedsagen i dette spørgsmål. Forholdet er jo nemlig, at udbyttebegrænsningsloven kom samtidig med lønstoppet i 1940 og var en med dette lønstop sammenhængende del af en samlet politik. Det er meget længe siden, dette lønstop holdt op med at være en realitet, hvad man ser af den lønudvikling, som senere har fundet sted, og den prisudvikling, som senere er sket. Næsten alle grupper i samfundet har jo, siden denne lov kom i 1940, fået meget betydelige indkomstforhøjelser, og derfor er forudsætningerne for denne særlovgivning i stigende grad forsvundet fra virkeligheden.

Det var det ene. Men den anden ting i sagen er denne, at der for talrige selskabers vedkommende også i stigende grad har været et misforhold mellem de udbytter, der kunne udbetales af aktierne, og de kurser, hvortil skattevæsenet i henhold til gældende lovgivning krævede disse aktier ansat, og der må jo være en vis grænse for, hvad man kan tillade sig i så henseende; man kan ikke sætte aktierne i skat til et beløb, som står i et altfor stærkt misforhold til det beløb, der kan udbetales i dividende af de pågældende selskaber.

Derfor er forudsætningerne for denne lovs opretholdelse ikke længere tilstede, og derfor må en afvikling finde sted. Vi er fra det, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Grenå) meget rigtigt kaldte den kompakte

liberale majoritets side, gået med til, at afviklingen nu kommer til at foregå over 3 år, således at der i disse 3 år ikke til forhøjelse af udbytter kan anvendes noget af det, som er samlet op i de år, loven har været gældende, og det er fuldkommen rigtigt, når det ærede medlem hr. Lars M. Olsen siger, at derved kan man bl. a. forhindre de slagtinger, som ellers eventuelt kunne have fundet sted. Vi er også gået med til, at man har opretholdt den bestemmelse om bestyrelsesvederlag, som man fra socialdemokratiets side har ønsket at bibeholde, og efter dette skoleeksempel på gensidig imødekommehed skal jeg anbefalde det høje ting at gennemføre loven med udvalgets ændringsforslag.

Poul Clausen: Det forekommer mig, at der ikke er nogen større anledning til at takke den højtærede handelsminister for udvist resignation ved behandlingen af dette lovforslag. Denne resignation er, hvis den har været udvist — og i nogen grad har den det jo —, også ganske begrundet ved det sagligt forsvarlige resultat, der er kommet ud af arbejdet.

Jeg vil gerne understrege, at vi fra mit partis side har slækket i betydelig grad på vore principielle synspunkter, al den stund det jo ikke kan være nogen hemmelighed, at vi helst havde set denne lovgivning bragt til ophør nu med det samme, men vi har altså tilsluttet os tanken om at tage dette sidste skridt på afviklingens vej med og mener derved at have tjent samarbejdets interesser, således som disse interesser tegner sig for os.

Netop fordi vi har et sådant syn på samarbejdets betydning, må jeg sige, at vi finder det noget malplaceret, at man fra den højtærede ministers partis side har ønsket at lade sin tilslutning til forslaget ledsage af en betydelig teatertorden, således som både betænkningen og også det ærede medlem hr. Lars M. Olsens tale her i dag bærer vidne om. Jeg skal ikke gå nærmere ind på det ærede medlems udtalelser, de er sagligt belyst af den foregående taler så godt, det kan lade sig gøre, og afgørende tilbagevist, mener jeg. Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen behagede sig meget i fortiden og malede nogle frygtelige perspektiver op, som han dog måtte indrømme at der ikke var nogen i denne sal eller denne rigsdag, der havde ønsket at tage ansvaret for under den sidste krig, som vi har været inde i. Det var billeder fra første verdenskrig og efterkrigstiden, det ærede medlem malede op. Det er na-